

[Aksel Larsen.]

et Paaskud for at stemme mod Hjælp til de arbejdsløse.

Jeg har derefter nogle Bemærkninger af almindelig Natur, dels til Regeringen, dels angaaende Spørgsmaalet om vort militære Beredskab overhovedet. Jeg mener, at det, før man sætter sig til konkret at diskutere, hvilken Slags militært Beredskab vi skal have, er nødvendigt for det første at besvare Spørgsmaalet: Hvad kan det nytte? og for det andet at besvare Spørgsmaalet: Hvad skal det bruges til? Der har i Tidens Løb hersket meget delte Meninger om disse Spørgsmaal, og det forekommer mig, at vi ikke har faaet Spørgsmaalet tilstrækkelig klart besvaret endnu. Til nærmere Belysning af dette vil jeg gerne have Formandens Tilladelse til et Par korte Citater.

Der har været diskuteret meget om Militærspørgsmaalet i vort Land, og jeg skal ikke gribe tilbage og tage en Masse gamle Udtalelser om vort militære Beredskabs eventuelle Nyttевirkning. Jeg skal ikke engang gaa saa langt tilbage som til de talrige Udtalelser desangaaende, der er fremsat af den tidligere Forsvarsminister, Laust Rasmussen, skønt det kunde være fristende. Jeg er alligevel nødt til at beskæftige mig med Spørgsmaalet, fordi det ærede Medlem Hr. Rager paa Det radikale Venstres Vegne her har erklæret, at man anser det for umuligt, at Danmark overhovedet kan løse egentlige militære Forsvarsopgaver, fordi det ærede Medlem Hr. Rager erklærer, at Det radikale Venstre i hvert Fald ikke har forladt sit tidligere militære Standpunkt, som netop byggede saa at sige paa Socialdemokratiets og Det radikale Venstres daværende Hovedtesis: Hvad kan det nytte?

Jeg skal af alle de mange Ekspertes, hvis Udtalelser staar til min Raadighed, kun vælge den Ekspert, man i Øjeblikket maa anse for den mest sagkyndige overhovedet, nemlig den nuværende Krigsminister. Han har saa sent som i 1930 — det er, som man ser, ikke nogen forældet Historie, jeg kommer med — skrevet en lille Pjece, som han kalder: „Afrust vort Land“. I denne Pjece agiterer han for Afrustning, idet han erklærer, at ikke alene er Militærordningen af 1922 fuldkommen umulig og haabløs, men enhver Militær-

ordning overhovedet vil være umulig og haabløs, ja, værre end det, direkte skadelig for vort Land.

I den nævnte Pjece Side 3 lader han Læseren kaste et Blik paa Verdenskrigens Massegrav og siger: „Saa forstaar man, at i den Grav ligger ogsaa de mosgroede Fraser om, at man „kun ved at ruste kan bevare Freden“, at man maa kæmpe om ikke for andet saa for Æren, og at der ikke er noget herligere, intet, der belønnes højere end at dø „Helte“ døden paa „Ærens“ Mark.“

Dermed er allerede paa Forhaand givet en almindelig Opfattelse af Problemet, en Opfattelse vil jeg sige, som, for saa vidt den dækker sig ved dette Citat, aldeles ikke er urigtig. Krigsministeren gaar imidlertid videre, og han tager sagkyndigt og praktisk paa Tingene, idet han siger: „Enhver kan sige sig selv, at for at Danmark skal faa et effektivt militært System, der er paa Højde med den moderne Teknik, maa der ofres Hundreder af Millioner.“ Herefter hævder han, at disse Hundreder af Millioner ikke kan skaffes, og saa skal man holde op med Talen. Men den nuværende Krigsminister gaar videre endnu. Han erklærer, at kun eet er sikkert, hvis Danmark har et Militærvæsen:

„Kun et er man sikker paa,“ siger han, „at Tusinder af vort Lands Ungdom vil blive ført i Døden til ingen Nytte, dersom dette Apparat skal bruges. Og samtidig maa alle se den Sandhed i Øjnene, at selve Tilstedeværelsen af dette haabløse Militærsystem kan sætte Danmarks Eksistens som selvstændig Stat paa Spil.“

Dersom en ny Krig udbryder i Europa, vil de Stormagter, som er inddraget deri, være interesseret i at sikre sig, at selv de smaa Landes Militærvæsen ikke anvendes imod dem af Modstanderne. De vil derfor være fristet til at uskadeliggøre saadanne Lande, medens afrustedes Lande ikke kan mistænkes for at ville blande sig i Legen eller blive tvunget med i den. Selve Eksistensen af vort Militærvæsen drager altsaa Faren ind over Danmark!“

Senere i Pjecen — jeg skal undlade at bruge Tiden til at citere hele Pjecen, hvor fristende det end kunde være — slaar Forfatteren, den nuværende Krigsminister, atter fast, at selv om Danmark rustar saa højt, at det bliver til et bevæbnet Fattig-